

לימוד צוות קורה

מנהיג אחד - מהו?

"עבודת אני נותן לכם"

פרשתנו עוסקת באחת הסוגיות המודרניות ביותר - מנהיגות אמת מהי? מחלוקת קורח מול משה, מחדדת את ההבנה המוטעית של בני אדם, כי מנהיגות זה כבוד! זה מעמד! זה שליטה! זה לקבוע לאחרים! ובקיצור - לחשוב שאתה מלך!!! פרשת קורח מלמדת אותנו כי מנהיגות זו חובה שבצידה זכות, שכל כולה להיות עבד לעבדי ה'. מנהיג, חייב שבבסיס תנועת הנפש שלו, הוא חייב לאחרים. לעשות הטוב, הנכון, השיר והנכון למונהגים שלו. לכפופים תחתיו.. משה רבינו כל ימיו הרגיש רועה נאמן. רועה חייב לצאנו, לרעותו ולהשקותו ולדרוש את טובתו. אין שום צפייה של הרועה מצאנו - רק ההפך. כך צריכים להרגיש אנשי מעמד, אנשי שררה לכל רמותיהם ולכל תחומי אחריותם. לדעת, לחיות, להרגיש ולהגשים, כי אנחנו המנהיגים משרתים את המופעלים על ידנו. מנהיג שמרגיש כך - יצליח, כי אז יחסו לאנשים הפשוטים יהיה מפרגן, מבין, מעודד וגם מוכיח. שיתקבל באהבה.

אתה המנהיג, תרגיש חייב לאחרים שמתחתך, הם יחזירו לך שהם אסירים וכפופים לך - מעל לכל להיות שמחים בכך. קורח - טעה למרות פיקחותו, הוא לא הבין שמלכות בישראל - היא עבודת שהיא זכות. זכויות, מחפשים. מלך - עליו כל הזמן לעשות הטוב, המועיל והבונה לעמו ולאנשיו. כי רק אז, העם והאנשים מוכנים ללכת באש ובמים אחרי המנהיג. ואכן, מצאצאי קורח, יצא שמואל. שהיה מחזר והולך לעם ישראל בכל ובכל מצב. כי באשר הוא הולך, שם ביתו. ולכן זכה שמואל להיות שקול כמו משה ואהרון. על כן, מנהיג אמיתי לומד מהקב"ה את מתכונת התפקיד, כל הזמן, נותן גומל, יוצר, משפיע - כביכול עובד אצל עם ישראל ולא ההיפך!!

כאשר אני מבקש ממך להקשיב לי, ואתה מתחיל לייש לי - לא את שביקשתך עשית כשאני מבקש ממך להקשיב, ואתה מסכה להשיב אין צריך להרגיש ומדוע - אתה ברגשותי רק פוגע

כאשר אני מבקש אותך להקשיב לי, ואתה מרגיש שעליך לפתור בעיית - אתה מאכזב אותי - מפילו שזה נשמע לא הגיוני.

הקשבה כל שביקשתך הוא להקשיב לא לפעול, לא לדבר. רק לשמוע בלי להגיב.

אני יכול לדאוג לעצמי. אני יסיר יסע אולי יסיר ניסיון והסכין, אולם כשאנחנו מקבל בעובדה פשוטה שאני מרגיש מה שאני מרגיש מפילו זה לא הגיוני, אז אין בי צורך לשכנע אותך.

אני מתפנה להבין את המתרחש בנפשי, מוצא בעצמי את התשובות מתוכי. אז צבות מאלוהי התשובות - ברוחות ונהירות, ואיני זקוק כלל לעצות, כי אני - אני.

גם רגשות לא הגיוניים הופכים למשמעותיים כשמבינים את שהם טומנים ואת המקור ממנו הם נובעים.

יתכן שלכן תפילות עזרות לאנשים משום מאלוהים מוריש. אינו מיישן אינו מארגן. הוא רק מקשיב, ונותן לך לאשוב לבד על הדברים.

לכן, אמן, רק הקשב

אם תרצה לדבר - בקש, וזה רגע לתורך, ואז אני מקשיב לך.

מספרים על הצדיק רבי אריה ליון, שכרופסור ירושלמי ידוע היה שולח אליו חולי נפש והוא היה מרפא אותנו. פעם פנה הכרופסור לרבי אריה בשאלה: "איך אתה מרפא אותם? מה אתה עושה להם? גלה לי את הסוד." ענה לו רבי אריה: "אני לא עושה להם שום דבר, אני רק מקשיב להם..."

כאורה קורח צודק!
הרי כאמת כל העדה קדושים, עם ישראל הוא קדוש, אז למה הכעס עליו?
אף על פי שהטענה שלו נכונה -
דבריו הם לא לשם שמים, אלא לשם עצמו, לשם הגאווה וההעמדה שלו.
"מחלוקת שאינה לשם שמים - אין סופה להתקיים". זאת מחלוקת שהיא לא כאמת כירור של אמת. אלא היא בעיקר חיפוק הגאווה וההעמדה של המנהיג. לא סתם פותחת התורה בתיאור של קורח - "ויקח קורח" הוא בעצרת נפש של לקיחה, של ייחוס לעצמו וחיסוף הכבוד והשררה,
ולמנהיגות כזאת - אין מקום בעולם, ועל כן התיקון הוא רק בכלישה באדמה.
לעומת משה - העניו מעל פני האדמה, קורח הוא מנהיג ששם את עצמו בלבד, ולכן אפילו שדבריו צודקים לכאורה - הם פסולים מכל. שנכחה להיות מנהיגים של אמת, מחפשים את הכירור והאמת מתוך ענווה ובקשת הצדק, ולא מתוך גאווה ואנוכיות (אלעד סלע)

מנהיג אמיתי בא בשביל העם קודם כל. הוא צריך להתאים את עצמו אליהם ולא ההיפך. מנהיג שמצפה שהחניכים שלו יתאימו את עצמם אליו ולפי ממה שנוח לו טועה! זה לא להיות מנהיג זה להיות שולט/ מושל. קורח מזכיר שגם אם נביא תוכן רלוונטי ואמיתי אבל הדרך שלנו תהיה מעוותת ומכוונת של שליטה וגאווה אז אסור שיהיה לנו קיום. מאחלת לנו שבסניף נדע להוביל ולהנהיג מתוך חיבור לחניכים, מתוך ענווה ובלי לחשוב כמה רווח יצא לנו ממה שאנחנו עושים, אלא פשוט להיות שם בשבילם כל הזמן גם שזה לא מקדם את הכבוד האישי שלנו
שבת שלום!